

91. møde.

Fredag den 13. september kl. 9.

Formanden:

Det politisk-økonomiske udvalg har afgivet beretning. Eksemplarer er omdelt.

Fra medlem af folketinget *Nyborg* har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af deltagelse i møder i Europa-Parlamentet ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv fra og med den 15. september samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren af Knud Jespersen m. fl.

(Forespørgslen (nr. VI) findes i tidenden sp. 8178).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

De følgende fire sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 190) findes i tillæg A. sp. 3341, fremsættelsen i tidenden sp. 8182).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grünbaum (S):

Dette lovforslag har til formål at tilpasse sømandsskatten til finansministerens skatteforslag i øvrigt, og der kan således ikke tages

stilling, før vi kender de to andre forslags skæbne.

Forslaget indeholder i øvrigt en tiltrængt forhøjelse af det såkaldte udenrigsfradrag. Søfolkernes organisationer er ikke tilfredse med den foreslåede forhøjelse, og vi vil gerne se lidt nærmere på dette spørgsmål under en eventuel udvalgsbehandling.

Glistrup (FP):

Den befolkningsmajoritet, som endnu ikke er kommet ind i nulskatteydernes paradishave, bliver mishandlet aldeles vanvittigt af indkomstskattesystemet. Der er imidlertid to befolkningsgrupper, som det går værre og mere urimeligt ud over end andre. For det første dem, der sidder som småhandlende, smånæringsdrivende, landbrugere osv., og hvor ægteparret arbejder i fællesskab for at etablere familiens indkomst. Og for det andet den gruppe, som vi taler om i dag, sømændene, navnlig sømændene i udenrigsfart.

Det er aldeles meningsløst, at denne befolkningsgruppe skal svare en indkomstskat efter de regler, som fremgår af det forslag, vi har til behandling her. Det er mennesker, som ikke har en skatteevne svarende til den formelle pengeindtægt, som glider ned i deres lommer. Mennesker, der er bundet til arbejdsvilkår, som er så langt anderledes og mere byrdefulde, end de er for den del af befolkningen, landkrabberne, som kan få deres fritid til at gå uden for arbejdspladsen, som ikke er i arbejdsgiverens vold døgnet igennem. Det er mennesker, der har en lang række ekstra udgifter for overhovedet at kunne klare tilværelsen på blot nogenlunde rimelige og humane vilkår. Det at komme i forbindelse med familien derhjemme koster dyrt, hvad enten der er tale om postforsendelser, telefonforbindelser eller man skal have familien ud til sig på skibet. Man skal leve under trange og helt andre økonomiske kår, end andre er vant til. Derfor tilsiger simpel retfærdighedsbehandling, at man ser væsentlig mildere på den befolkningsgruppe, end finansministerens forslag er utryk for.

Først og fremmest må dette vise sig ved, at man får sat fradraget for søfolk i udenrigssejladts klækkeligt i vejret. Fradraget er reelt ikke blevet reguleret siden 1964. Hvem kan opvise satser i dette land, som ikke er

[Glistrup.]

blevet dyrtidsreguleret igennem en 10-årig periode med den inflation og pengeforringelse og velstandsforøgelse, som vi har været igennem i denne tid?

Der skete ganske vist, som finansministeren skriver i sine bemærkninger, en regulering i 1968, men det var udelukkende en følge af den devaluering, som umiddelbart forud derfor havde fundet sted, og som jo var særlig følelig for disse mennesker, hvis udgifter i meget vidt omfang falder i fremmed valuta. Derfor er det aldeles urimeligt kun at regulere de 450 kr., som altså reelt svarer til 1964-niveau, op til de 600 kr., som finansministeren skriver i sit forslag; vi skal væsentlig højere op. Beløbet skal i hvert tilfælde være fir cifret, formentlig skal vi op omkring de 1.500 kr. Folkenskriftspartiet foreslog 1.350 kr., da vi havde sagen til forhandling i foråret, og vi skal så ganske givet videre frem ad den vej.

For det andet er det fuldstændig meningsløst, at disse mennesker, som har så svært ved at komme i forbindelse med det danske samfund, skal belastes med den papirsyge, som præger os i forholdet til de hjemmehørende, der dog kan gå hen på skattekontoret og snakke med folk. Disse mennesker, der lever som søfolk ude omkring i verden, skal i et alt for urimelig stort omfang som følge af den konsekvenssyge, der præger folk på embedsmandskontorerne her i dette land, indlevere selvangivelse og regnskabsopgørelser. Det må vi væk fra; vi må tilbage til tilstanden, som den var, da sømandsskatte-loven blev indført i slutningen af 1950erne. Helst skal vi endnu videre frem ad den vej. Der er tale om en befolkningsgruppe, som der i ganske særlig grad er blevet øvet skattemæssig uret imod. Det må vi se at få rådet bod på ved denne lejlighed.

Christophersen (V):

Jeg skal på mit partis vegne kun anbefale, at lovforslaget her får en velvillig behandling, men det er jo klart, at det må ses i

sammenhæng med de skatteproblemer, vi i øvrigt er stillet over for. Jeg vil da godt sige, at vi naturligvis er parat til under udvalgsarbejdet også at drøfte nogle af de problemer, som de tidligere talere har været inde på, men det må jo nu engang ses i sammenhæng med det skalaforslag, som vil komme som en konsekvens af, hvad der sker med skattelovgivningen i almindelighed, så jeg vil vente med at fremsætte kommentarer, indtil dette forslag foreligger.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Sømandsskatte洛夫orslaget er en konsekvens af den skatteomlægning, vi måske og måske ikke vedtager. Det er klart, at bliver der vedtaget en skattelov nu, så er vi parat til at tilpasse sømandsloven. Jeg kan ikke sige mere, for jeg synes ikke, der er nogen grund til at omtale det særligt, når man ikke ved, om det overhovedet bliver aktuelt.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er enig med de tidligere ordførere i, at der ikke er grund til at gøre særlige bemærkninger om dette forslag nu, det må ses i sammenhæng med de skatteforslag, der i øvrigt foreligger til det høje tings behandling.

Jeg skal blot føje til, at vi er meget villige til at se på udenrigsfradraget, som sømændenes organisationer har ment bør forhøjes yderligere, ligesom vi også, hvad vi tidligere har sagt, gerne vil se på spørgsmålet om sømændenes selvangivelsesproblemer for indtægter i land.

Børge Johansen (CD):

De bemærkninger, jeg har at gøre til dette forslag, falder stort set sammen med det, der allerede er sagt af hr. Grünbaum. Jeg kan altså hermed tilsige vores velvilje og bemærke, at vi ser med sympati på en eventuel forhøjelse af de 600 kr., finansministeren har foreslået, lidt mere i overensstemmelse med de ønsker, der er fremsat af sømændenes organisationer.

Ømann (SF):

Forslaget har jo først og fremmest sammenhæng med den påtænkte skalareform. For så vidt kan vi ikke have så forfærdelig meget imod det. Men det har også sammenhæng med den reform, som regeringen vil foretage af fradragene, og med sløjfning af lønmodtagerfradraget, og det gør os yderst skeptiske over for forslaget som helhed.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal kun sige, at vi anbefaler det fremsatte forslag og anbefaler det til velvillig behandling.

Ét er jo givet, at vi må se, hvorledes det går med den skattereform, som vil blive fremlagt senere i dette ting. Hvis det går dette skattereformforslag ilde, er det jo muligt, vi må tage vores indstilling om velvillig behandling af det fremsatte forslag op til fornyet overvejelse.

Knud Jespersen (DKP):

Det er klart, jeg er nødsaget til på vort partis vegne at tage forbehold, ligesom øvrige ordførere har gjort. Vi behandler jo her en sag, der er fremkaldt af situationen på en lidt baglæns måde, idet vi ikke ved, hvordan den skattereform bliver — om der kommer nogen — hvortil sømandsskatterne skal tilpasses.

På den baggrund vil jeg altså understrege meget stærkt vores forbehold, fordi ingen kender konsekvenserne af, hvordan sømandsloven måtte blive. Det fremgår jo også af forslaget: af 00 kr. betales 00 pct. osv. Der er ingen tal på. Selvfølgelig kan man ikke give tilsagn i den givne situation. Vi må vende tilbage til det og se på det.

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side ser vi med velvilje på det fremsatte forslag. Vi kan tiltræde synspunktet om, at når det er lang tid siden, satserne er blevet reguleret, så er det også rimeligt, at man nu tager dem op til vurdering.

Vor endelige afgørelse vil blive taget ud fra et synspunkt om, hvad vi i det foreliggende tilfælde anser for at være reelle udgifter i forbindelse med det pågældende erhverv.

Finansministeren (Anders Andersen):

Det er rigtigt, som det er sagt, at det er en følgelovgivning, og derfor er en diskussion om lovens indhold på nuværende tidspunkt i og for sig overflødig.

Jeg må jo sige, at det er selvfølgelig svært at byde over det, som fremskridtspartiets ordfører har været inde på. Det ligger vistnok 50 pct. over det, som sømændene selv ønsker med hensyn til regulering af fradragene.

Jeg har ment, at den foreslåede forhøjelse af fradragene er rimelig. Det vil vise sig, når man får skalaerne, som vi ikke har kunnet sætte ind, om en sømandsindtægt beskattes betydelig lavere end en tilsvarende indtægt i land. Derfor må disse ting ses i sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1975.

(Lovforslaget (nr. 191) findes i tillæg A. sp. 3369, fremsættelsen i tidenden sp. 8183).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum (S):

Dette forslag indgår jo som et led i regeringens skalareform, et helt selvfølgeligt led i den. Det er klart, at det ikke er muligt at tage stilling til, om udskrivningsprocenten skal være det ene eller det andet, højere eller lavere, før man kender den skatteskala, som denne udskrivningsprocent skal anvendes på. Jeg vil tilføje: ikke bare skatteskalaen, men også hvad dertil hører f. eks. af personfradrag. Det ved vi jo intet om i dette øjeblik, og måske lykkes det os heller